

PRESSMEDDELANDE

DATUM: 2019-02-22
NR: 5
KONTAKT: Presstjänsten, tel. 08-7870200



SVERIGES RIKSBANK
SE-103 37 Stockholm
(Brunkebergstorg 11)

Tel +46 8 787 00 00
Fax +46 8 21 05 31
registratorn@riksbank.se
www.riksbank.se

Vice riksbankschef Per Jansson kommenterar det penningpolitiska beslutet den 12 februari

Per Jansson ställer sig bakom direktionens penningpolitiska beslut den 12 februari och slutsatserna i den penningpolitiska rapporten.

Vid det penningpolitiska mötet den 12 februari 2019 beslutade Riksbankens direktion att behålla reporäntan oförändrad på –0,25 procent. Liksom i december indikerar prognosen att räntan höjs igen under andra halvåret 2019, under förutsättning att konjunktur- och inflationsutsikterna står sig. Jansson deltog inte på mötet och i beslutet. Här kommenterar han direktionens beslut och slutsatserna i den penningpolitiska rapporten, baserat på den information som fanns tillgänglig när det penningpolitiska mötet hölls den 12 februari. Det innebär att Jansson i sin kommentar till exempel inte beaktar januariutfallet för inflationen (som publicerades den 19 februari).

”Jag ställer mig bakom det penningpolitiska beslutet som fattades den 12 februari och den penningpolitiska rapporten som publicerades den 13 februari. Jag såg inget behov av att höja reporäntan på det penningpolitiska mötet i december. Och jag ser inte heller nu något behov av att göra det. Inflationstrycket har ju fortsatt att vara oväntat lågt jämfört med vad vi räknade med när vi i oktober ifjol kommunicerade att vi avsåg att höja reporäntan i antingen december eller februari. Den här planen var villkorad med att inflationsutsikterna skulle stå sig, vilket jag alltså menar att de inte har gjort när vi nu kan konstatera att den underliggande inflationen sedan oktober varit tydligt lägre än väntat och till och med utvecklats åt fel håll.

Men att reporäntan åter skulle ha sänkts till –0,5 procent var naturligtvis inget realistiskt alternativ för mötet i februari. De negativa konsekvenserna av att reporäntan har höjts från –0,5 procent till –0,25 procent ska förstås inte heller överdrivas. Penningpolitiken fortsätter även efter höjningen att vara påtagligt expansiv. Att prognosen för reporäntan sänktes något i december mildrar dessutom effekterna av höjningen.



Liksom i december känner jag en oro för inflationsutvecklingen bortom det närmaste halvåret. Den närmaste tiden väntas förvisso inflationen exklusive energipriser bli högre till följd av större hyreshöjningar, fördröjda effekter av kronans svaga växelkurs och en snabbare uppgång i livsmedelspriserna efter den torra och varma sommaren. Inflationsbidraget från energipriserna fortsätter också att vara betydande under första delen av året, vilket hjälper till att hålla KPIF-inflationen uppe.

Från ungefär sommaren i år beräknas emellertid det positiva bidraget från energipriserna till KPIF-inflationen försvinna. Det är i det läget som det blir speciellt viktigt att inflationen exklusive energipriser inte på nytt börjar uppvisa svaghetstecken, så som den gjort under i stort sett hela fjolåret. Om så sker talar mycket för att det inte kommer att vara möjligt att hålla KPIF-inflationen kvar nära 2 procent. Att det här blir en svår uppgift och en stor utmaning understryks också av vår riskfyllda och komplexa omvärld, där det finns mörka scenarier som kan leda till såväl betydligt lägre tillväxt och inflation som en påtaglig fördröjning av den penningpolitiska normaliseringen.

Huruvida det mot denna bakgrund kommer att vara möjligt att höja reporäntan på det sätt som prognosen i den penningpolitiska rapporten förutsätter är inte helt lätt att uttala sig om. En stark svensk konjunktur, ett stigande kostnadstryck, inflationsförväntningar etablerade kring 2 procent och en gradvis stigande inflation i omvärlden är argument för att det kan gå. Men av mina resonemang framgår att jag också är öppen för att överväga en annan, mer försiktig ränteplan. Det handlar både om när nästa räntehöjning kan ske och om hur snabbt räntan sedan kan fortsätta att stiga. Men detta är frågor vi hinner återkomma till ett antal gånger på våra penningpolitiska möten framöver, innan det blir skarpt läge. Det gör att jag kan ställa mig bakom det penningpolitiska beslutet och den penningpolitiska rapporten.”